

[Poulsgaard]

repræsentanter for regeringspartierne står og roser sådan et makværk, når arbejdsministeren for én gangs skyld har mandet sig op til at afvise det. Det er simpelt hen utåleligt. Kan man ikke lide lugten i bageriet, må man forlade bageriet. Det er ærlig snak.

Hr. Ole Henriksen sidder og smiler så sødt dernede. Jeg har næsten lyst til at sige tak til SF. Det er noget, der sjældent sker.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Ordføreren vedrørende beslutningsforslag nr. B 66 angående medejendomsret og medbestemmelse. (Indførelse af overskudsdeling), hr. Svend Auken, har ordet.

Svend Auken (S):

Jeg siger tak for de mange indlæg, der har været om det socialdemokratiske beslutningsforslag.

Skillelinjen i debatten, det er jo helt tydeligt, går ikke mellem en borgerlig opfattelse og en socialistisk opfattelse. Den afgørende skillelinje går mellem, om man ønsker eller man ikke ønsker en demokratisering af beslutningerne i erhvervslivet.

At det forholder sig sådan, kan man se af, at de partier, som klart har givet udtryk for et ønske om en demokratisering i erhvervslivet, er socialdemokratiet, socialistisk folkeparti og det radikale venstre, og de, der klart har givet udtryk for, at de ikke ønsker en demokratisering, er regeringen og VS og fremskridtspartiet med kristeligt folkeparti og visse andre af regeringsordførerne vaktende lidt midt imellem. Jeg bebrejder ikke nogen, at de vakler, som hr. Poulsgaard gjorde det for et øjeblik siden. Jeg synes, det er glædeligt, at der også hos regeringspartierne er interesse for at diskutere mere seriøst om perspektiverne i en demokratisering af beslutningerne i erhvervslivet.

Nøgleordene i vores debat er ordene opsparring, lighed og demokrati.

Vi ved, at det er nødvendigt med øget opsparring herhjemme. Vi ved, at en af årsagerne til, at Danmark teknologisk halter bagefter, og at vores underskud i forhold til udlandet er så katastrofalt stort, som det er, og at virksomhederne mister markedsandele både på hjemmemarkedet og på eksportmarkerne, er, at der er for ringe opsparring i samfundet. En af metoderne til at opnå en for-

bedret opsparring herhjemme er naturligvis det forslag, vi har lagt frem. En overskudsdelingsordning, der fører til opsparring som baggrund for en demokratisering, betyder også en konsolidering, en fornyelse eller mulighed for fornyelse af virksomhederne herhjemme.

Når dernæst ordet lighed er et nøglebegreb i denne debat, så hænger det sammen med, at lønmodtagere og virksomhedsejere er fælles om den indsats, der har ført frem til en forbedret indtjening i virksomhederne, men de er ikke i en situation, hvor de får fælles resultat af anstrengelserne. Tværtimod må lønmodtagerne dag for dag opleve, at der sker en forskydning væk fra deres indtjening over til virksomhedernes indtjening.

I de sidste fem år er lønkvoten i det danske samfund faldet fra ca. $\frac{2}{3}$ til ca. $\frac{1}{2}$, altså fra ca. 66 pct. til ca. 50 pct. Det betyder en voldsom forskydning af ejendomsretten herhjemme. Det betyder også en voldsom forskydning af den økonomiske magt i samfundet. Denne situation, denne udvikling, er ikke acceptabel, hvis der ikke igennem en demokratiseringsreform skabes større lighed og større medbestemmelse. Først da er den øgede indtjening i erhvervslivet acceptabel.

»Demokrati« sagde jeg; vi ved, at de mange frivillige ordninger, der skyder op på virksomhederne i disse år, ikke sigter på en øget medbestemmelse for lønmodtagerne. Tværtimod er det angivne formål for både Arbejdsgiverforeningen og Industrirådet at komme en egentlig demokratisering i forkøbet ved at introducere forskellige frivillige ordninger. Det er som regel, som jeg også sagde til hr. Tørnæs tidligere i debatten, ordninger, der hviler på et ensidigt tilbud fra virksomhedens side, og som ikke indebærer nogen form for demokrati. I øvrigt dækker de frivillige ordninger kun ganske få procent af virksomhederne herhjemme.

Jeg er naturligvis ked af, selv om det ikke kommer helt overraskende, at regeringen så klart har sagt fra over for at gå ind i en konstruktiv drøftelse om at gennemføre en demokratisering. Regeringen har sagt ja til at undersøge de skattemæssige vilkår for frivillige overskudsdelingsordninger, ja vel. Jeg tror, det var hr. Steffensen – der jo har opøvet den evne at kunne glæde sig over meget lidt – der mente, at det var noget positivt. Det er der nu ikke noget overraskende i. Så-